

EL PRESIDENT COMPANYS HA SORTIT CAP A BENICARLO PER ENTREVISTAR-SE AMB LARGO CABALLERO

Els dos Presidents tractaran de qüestions d'importància per a Catalunya

A dos quarts de deu d'aquest matí ha sortit de la Generalitat en automòbil l'Honorable President de Catalunya, que per la carretera de València s'ha traslladat a Benicarló, seguit de l'escorta.

El President Companys, que anava acompanyat del sots-secretari de la Presidència, Martí Roura, es proposa celebrar una entrevista amb el cap del Govern i ministre de la Guerra de la República, senyor Largo Caballero, que s'haurà traslladat igualment a Benicarló per a tractar diverses qüestions de gran importància política i financera per a Catalunya.

A la Secretaria de la Presidència de la Generalitat, en donar compte aquest migdia als periodistes del viatge del senyor Companys, han dit que aquest mateix vespre estarà de retorn a la nostra ciutat.

Degut a l'absència del President no hi ha hagut aquest matí al Palau de la Generalitat cap notícia d'interès informatiu.

Fets, fets! i no paraules, volen a París

París, 13. — La declaració feta a Berlín pel canceller Hitler a l'ambaixador de França — assegurant que en cap moment Alemanya no havia tingut la intenció de violar la integritat dels territoris espanyols al Marroc — ha estat registrada a París amb satisfacció, però també amb grans recels, puix que hom no sap encara si realment l'actitud del Tercer Reich pot considerar-se com a sincera. En general s'observa a París que aquests agents alemanys s'haurien vist ja abans de la rebel·lió militar. Però la immigració actual coincideix amb promeses o paraules que en fets i no basar-se — en les qüestions diplomàtiques — en promeses o paraules.

Naturalment que aquests agents alemanys s'haurien vist ja abans de la rebel·lió militar. Però la immigració actual coincideix amb promeses o paraules que en fets i no basar-se — en les qüestions diplomàtiques — en promeses o paraules.

Al ministeri d'Afers estrangers frances, el que interessa, de moment, és saber fins a quin punt Alemanya acceptarà amb benevolença el pla anglès de control per a posar fi a la intervenció estrangera en la rebel·lió militar espanyola.

Com és natural, el Quai d'Orsay rep continuament informes confidencials dels seus agents al Marroc. Es desprèn d'ells que la infiltració alemanya — o la violació — no s'ha produït encara obertament, és a dir, no hi ha hagut desembarcaments de tropes. Però el que sí pot corroborar-se és la diària arribada d'estrangers agents que operen en forma discreta i s'instal·len en punts importants de la zona.

Naturalment que aquests agents alemanys s'haurien vist ja abans de la rebel·lió militar. Però la immigració actual coincideix amb promeses o paraules que en fets i no basar-se — en les qüestions diplomàtiques — en promeses o paraules.

Com és natural, el Quai d'Orsay rep continuament informes confidencials dels seus agents al Marroc. Es desprèn d'ells que la infiltració alemanya — o la violació — no s'ha produït encara obertament, és a dir, no hi ha hagut desembarcaments de tropes. Però el que sí pot corroborar-se és la diària arribada d'estrangers agents que operen en forma discreta i s'instal·len en punts importants de la zona.

Naturalment que aquests agents alemanys s'haurien vist ja abans de la rebel·lió militar. Però la immigració actual coincideix amb promeses o paraules que en fets i no basar-se — en les qüestions diplomàtiques — en promeses o paraules.

2.500 noves escoles a Catalunya

S'hi desena un crèdit de sis milions de pessetes

La reunió del Consell de la Generalitat, que va celebrar-se ahir a la tarda, es prolonga fins a darrera hora de la nit.

Unia cançió de continuació del Consell celebrat el dia anterior, però aquesta vegada el president el conseller primer, senyor Terradellas.

LA PRIMERA REFERENCIA FACILITADA PER SBERT

El secretari del Consell, senyor Antoni M. Sbert, abandonà breus moments la reunió per tal de rebre els periodistes i avançar-los una referència, atenent que no podria fer-ho aquest migdia perquè es trobava absent de Barcelona.

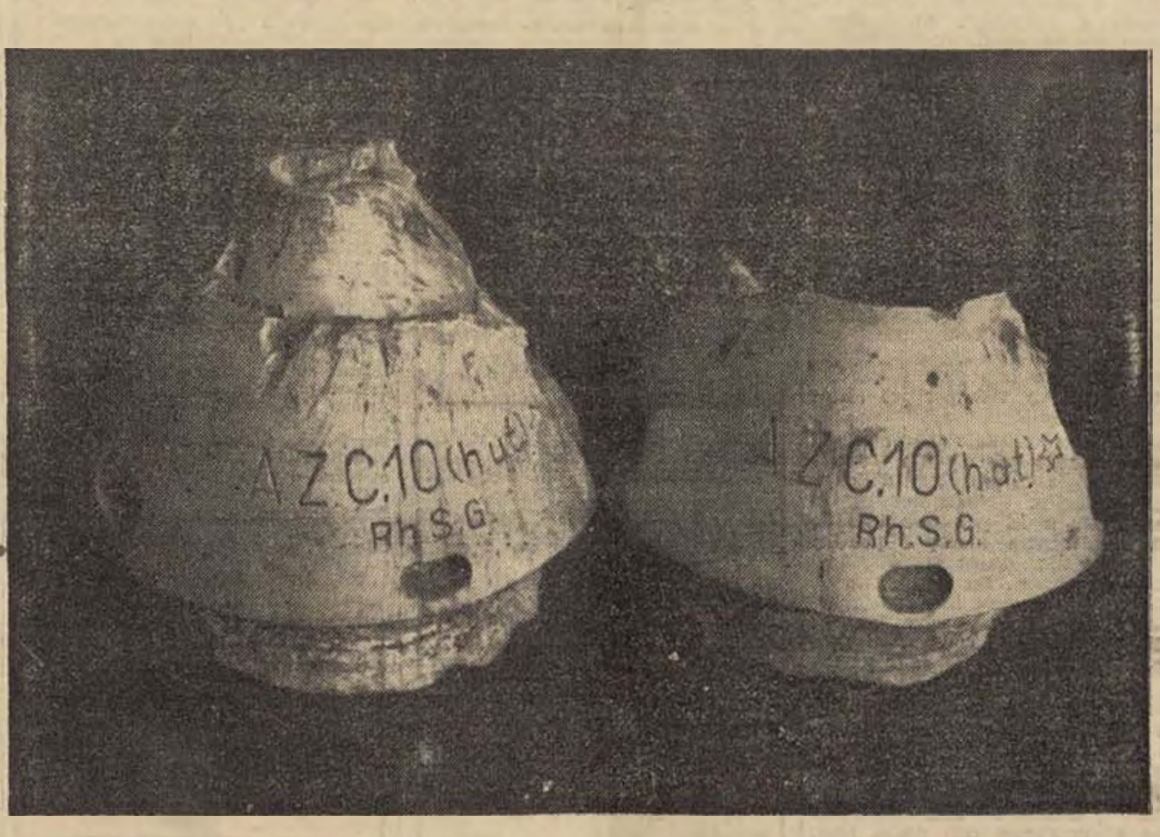
Digué que la primera part de la reunió havia estat destinada al despatx de diversos decrets de distintes departaments, la major part de caràcter administratiu.

Afegí el senyor Sbert que el més destacable havia estat la presentació al Consell, per part del conseller primer i de Finances, del pla de conjunt que en matèria de finances havia elaborat el senyor Terradellas durant aquests dies. Remarcà que és de gran abast i d'una complexitat extraordinària, i que per aquest motiu són objecte de la màxima atenció per part dels components del Consell, per tal que, en posar-se en vigor, ho siguin amb ple coneixement de causa, atenent que el Consell té el ferm propòsit de fer-los complir. Per la seva transcendència, quedaran pendents i resolts en la reunió del pròxim divendres, donant així temps a un detallat estudi de les diverses representacions que formen el Consell.

— És de remarcar també — afegí Sbert — el crèdit extraordinari de sis milions de pessetes que inicia una política escolar que fins ara no havia emprat a fons a la nostra terra. Aquest crèdit permetrà la creació de 2.500 escoles unitàries o grups escolars equivalents. També el Consell ha estudiat les causes pendents d'execució i commutacions que escaiguin, relatius als darrers judicis dels Tribunals.

Un periodista que demanà al senyor Sbert que el decret de plens poders conferit al senyor Terradellas el re-

METRALLA ALEMANYA SOBRE ARAGO

La metralla nazi — que tantes vides de dones i d'infants porta segades — també ha esclatat al front d'Aragó. Vegeu aquestes espòltes, recollides pels nostres milicians, que no s'han estemordit pas per les explosions, ans han reaccionat més activament contra el feixisme internacional i els seus aliats, els generals espanyols traïdors a la seva pàtria (P. F.)

La facció no té diners...

...i naturalment, els seus representants al sots-Comitè de no intervenció estan exasperats davant el legítim fet que el Govern legal d'Espanya dipositi el seu or on millor convingui als seus interessos, que són els d'Espanya

Londres, 13. — (De l'enviat especial de l'Agència Fabra.) — Per informació que ens han estat subministrats podem assegurar que la reunió celebrada ahir pel sots-comitè de no intervenció tingué la més alta importància. Es tractava, no res menys, que de la qüestió de l'or directament pel Govern espanyol a diferents Bancs estrangers.

Es natural que aquesta discussió fos plantejada pels membres del comitè que més que representar llurs respectius països defensaven els interessos de Franco. Aquests senyors —

actuant sobre la pusillanimitat dels grans interessos financers — varen voler obtenir una declaració contrària als interessos del govern legítim de la República espanyola, amb el pretext que aquest or, pertanyent als accionistes, no podia utilitzar-se sinó per a les finalitats legals que assignava l'estatut del Banc d'Espanya. A més, aquests senyors parlaven del procediment que constituïa l'acte del legítim govern espanyol.

Com és natural, entre els delegats del comitè hi havia un còndid. Aquest senyor declarà — amb gran

tenen designar un representant en el comitè tècnic que es volia formar per a estudiar la qüestió de l'or del Banc d'Espanya.

«El meu govern considera — agragà el senyor Maizki — que el govern Largo Caballero — representant legítim de la nació espanyola — té legítim dret a prendre les mesures que consideri oportunes per a la salvaguarda dels interessos nacionals i, per tant, no pot parlar-se de la neutralització de l'or del Banc d'Espanya.»

Les declaracions del senyor Maiz-

La tedeiació espanyola, i realitat històrica

“L'esdevenidor no podrà desmentir les conquestes federalistes, ja que hauran estat la base de la resistència i el factor de la victòria” — afirmava recentment el President en unes interessantíssimes declaracions a un periodista francès que l'interrogava sobre el futur polític del nostre país.

El President de Catalunya remarcava, amb un gran encert dialèctic, que precisament la coexistència dins el territori hispànic de diverses personalitats nacionals, amb característiques polítiques, racials i geogràfiques ben definides i delimitades, fou el motor impulsor que originà el desballestament del moviment insurreccional. No és pas una coincidència fortuïta que fossin precisament Catalunya, Euzcadi i València els nuclis peninsulars que tallessin en poques hores la brotada violenta de les forces feixistes.

Com feia observar l'il·lustre entrevistat, ja som, en realitat, una confederació estatal, integrada per diversos Estats amb vida i característiques pròpies, no pas sorgides a l'atzar de la convulsió de la guerra, sinó responen a una realitat històrica que ha pugnallat, durant diversos segles, en lluites incessants contra un unitarisme artificiosament imposat per la força de les armes — no altra cosa foren els moviments de les “germanies” i dels “remences”, entre altres — per arribar a una concreció política.

La Federació Espanyola és, doncs, una realitat històrica, una realitat que el President Companys defineix amb aquestes paraules: “la unitat dintre la varietat i dintre la llibertat”. A despit dels retrocessos circumstancials, en la història de la humanitat no s'han consolidat mai els moviments regressius. És una llei ineluctable que el destí dels homes que lluiten per les plasmacions d'un avenç polític i social sempre sigui aplectat. I el que és llei per a l'home també ho és per a les col·lectivitats.

Estem arribant, enmig de sang, de llàgrimes i de dolors, a la fi del procés històric de la vella Espanya, d'un procés que hauria d'haver conegut la seva darrera etapa molts i molts anys abans si les forces tenebroses del feudalisme que han esclavitzat Espanya fins l'any 1936 — fins l'any 1936! — no haguessin edificat llur poder sobre la tirania, la incultura i la depauperació de les classes populars.

I per tal de perpetuar aquesta Espanya eixorca i sinistra s'aixeca en armes tot l'aparell militar del feudalisme hispànic, assessorat espiritualment pels oficials de l'Església catòlica de Felip II. I en aquest intent de junyir novament Espanya a unes lleis medievals col·laboren totes les forces negres del feixisme europeu. Espanya, però, triomfarà contra totes les agressions en una lluita que és molt cruenta i que pot ésser llarga. I és enmig d'aquesta guerra terrible que pren forma i s'estructura la nova realitat peninsular. Aquesta República Federal que mai no podrà ésser desvirtuada ni minimitzada, perquè és la concreció d'unes realitats, d'uns anhels i d'uns sentiments que hauran cristallitzat sobre bases indestructibles.

El Reich es posarà d'acord amb Roma per a contestar la nota anglesa

Berlín, 13. — Als cercles polítics de Berlín no és possible obtenir indicacions sobre la data que Alemanya contestarà a les proposicions angleses en la qüestió dels voluntaris.

Se sap que el ministre d'Afers Estrangers ha celebrat diverses conferències relacionades amb aquest problema, amb el senyor Ribbentrop, conseller diplomàtic del Führer i amb el ministre de la Guerra senyor Blomberg.

Es dona com a segur que el Reich es posarà d'acord amb Roma en publicar la resposta.

En els cercles autoritzats alemanys no s'amaga que la intenció del Govern espanyol de permetre la naturalització dels voluntaris que es troben a Espanya és una dificultat amb la qual no havien comptat.

Per altra part als cercles alemanys se segueix amb veritable ansietat el desenrotllament de les operacions militars davant Madrid.

E. R. C.

MITING AL CASAL D'ESQUERRA DEL DISTRICTE IV

Disabte vinent, dia 16, a les deu del vespre, tindrà lloc al Casal Català d'Esquerra (Districte IV), Corts, 727, un gran acte d'afirmació dels nostres ideals.

Parlaran:

JOSEP M. LLADO FIGUERES

JOSEP NAVARRÓ COSTABELLA

MARIA DOLORS BARGALLO

MARTÍ BARRERA

Altres actes en preparació:

VIC, HOSPITALET, VILAFRANCA, AVENÇ, OBRER CATALA DE SANT ANDREU

UNA MANXETA QUE SEGUEIX ESSENT BEN D'ACTUALITAT:

"Ajudar Espanya és defensar França"

(AIXO ESCRIVIA "L'HUMANITE" EL 2 D'AGOST DEL 1936)

La sang vessada coniu- tament, ens ho demana!

"Anem a la unió amb lleialtat i sinceritat", diu
la Federació Local de la C. N. T. de Madrid

Madrid, 13. — La Federació Local de Sindicats Unics de Madrid, ha dirigit als seus germans de la U. C. T. un manifest que diu així: «Nuestro Comité Nacional en Valencia y el Comité Regional del Centro han hecho con palabra sencilla y sincera cordialidad un llamamiento a la alianza de las dos centrales proletarias. No podemos ni debemos ni queremos dejar de hacer oír nuestra voz en esta cruzada por la unión para llamarnos a la completa inteligencia, a una inteligencia tan estrecha, tan fraternal i efectiva que nada ni nadie pueda romper ni quebrantar en lo futuro.

Ha llegado ya la hora de que así como en el frente y en las trincheras corren confundidas la sangre de marxistas y libertarios, muriendo abrazados y enlazados con el mismo grito y el mismo anhelo de ofender su vida por la causa que nos es común, nos unamos, nos fundamos a cambio todo porfido por donde pueda filtrarse la desunión y la discordia.

¿No nos es común el enemigo? ¿No nos es común el odio contra el fascismo y su cohorte de pretorianos traidores a la Ley y al pueblo que tan prodigamente les sustentaba, a los obispos lobos de su grey,

en vez de pastores vigilantes de sus rebaños y a la taifa de señoritos, banqueros, tahures, capitalistas de presa, latifundistas, caciques truanes y truchimanes de toda clase? ¿No formamos juntos, amasados con la sangre de nuestros militantes y lágrimas de nuestras madres, hijas y compañeras el muro donde se estreñan los nuevos bárbaros de Europa? ¿No caminamos guiados por el mismo ideal de redención proletaria hacia la misma sociedad donde vive el derecho y la justicia y el amor? ¿Qué puede separarnos que sea escencial?

¿Qué puede dividarnos que no podamos olvidar? Vayamos pronto antes hoy que mañana hacia esta alianza hacia esa unión hacia ese abrazo que nos apriete y nos estreche como verdaderos hermanos. Nos lo pide la situación que vivimos; nos lo pide los peligros que nos acechan; nos lo pide la sangre común vertida por los que juntos — nuestros y nuestros — han caído en la lucha. Lo pide el pueblo trabajador. Vayamos pronto a una unión con lealtad, con sinceridad, con calor, con anhelo de penetración y amor.

Tened por seguro que los frutos de esta unión serán fecundos y rápidos, para apastar el fascismo y

organizar la nueva vida y la nueva revolución que está alumbrando. Por nuestra parte, no encontraremos para emprender juntos este camino, ni recelos presentes, ni memorias de agravios pasados ni reservas para el porvenir. Queremos los llamamientos al corazón abierto, con el pensamiento abierto, con los brazos abiertos. Frontalmente, efectivamente, lealmente, abracémonos y estrechémonos como hermanos para el pronto fin de la guerra, para fundar la nueva sociedad.

[Vayamos a la alianza que nos une! ¡Viva la Alianza Obrera!]

La fusta emmagatzemada a Catalunya

La Comissaria de la Fusta de la Conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya, amb la finalitat d'ampliar la seva intervenció sobre els magatzems d'aquesta ciutat, fa públic que ha enviat una circular als magatzems de fustes de les viles més importants de la resta de Catalunya, la qual poden demanar a l'adreça que s'esmenta tots els quils, per no figurar a la llista, no l'hagin rebuda.

INTERESSANT, AUTOMOBILISTES!

El Consell del Transport de Catalunya va publicar recentment una nota indicant la necessitat que tots els vehicles de tracció mecànica fossin dipositats en garatges, amb el fi de posar remei a la difícil situació que travessaven els obrers d'aquest ram.

Arà bé en vista que aquesta disposició representava en certs casos un veritable contratemps, el Consell del Transport ha decidit que els vehicles que es pugui provar que abans del 19 de juliol eren tancats en locals particulars, quedin exempts de l'obligació d'ésser dipositats en garatges.

Els Comités de fàbriques i establiments, metges, etc., que es trobin en aquest cas, hauran de posar a coneixement del Consell del Transport els locals on guarden els seus vehicles, per a fer les comprovacions necessàries.

HA ESTAT SIGNAT L'ACORD COMERCIAL FRANCO-ESPANYOL

París, 13.—L'acord comercial franco-espanyol serà rubricat aquesta nit al ministeri de Comerç pel senyor Ortega Costa, agregat comercial del Govern legal espanyol a París, i pel senyor Alphand, director dels acords comercials.

La signatura oficial es registrarà dins d'un o dos dies al ministeri d'Affers estrangers.

AQUESTA NIT, AL PRICE

Arias contra Delgado i Mompó contra Simó

Entre els aficionats a la boxa ha despertat especialment la vetllada que per a aquesta nit ha organitzat al Gran Price el Sindicat de Boxadors i Managgers. En el principal combat de la vetllada, el formidable pes ploma de classe del qual l'espanyol com a successor de Gironès, serà encarat al negre Mulo Delgado, conegut boxador cubà que als nostres temps ha fet les seves proves i ha guanyat a qualificats adversaris. El seu punch i la seva experiència farà que Arias hagi de posar en la lluita tota la seva combativitat i pugna.

En el semifons, Mompó, el destacat pes mosca que fou campió de Catalunya en la categoria i que fa algun temps que està inactiu, farà la seva "reentree" encarant-se amb Simó, el jove "comingman" de la categoria, actualment en gran forma. Els combats d'aquesta nit seran presentats pel públic amb molt interès per ésser tots els boxadors conegutissims.

Altres combats entre gent jove completaran la vetllada. Es destaca el que efectuaran Kid Marino, pes gall, i Blaserfer.

KENNEL DE SARRIA

Demà, a les quatre de la tarda i tots els dies
GRANS CURSES
DE LEBRERS

8.199.564'78 pesseles

és la quantitat recaptada fins al dia 11 de gener corrent a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la sublevació feixista. SEQUEIXEN ELS DONATIS.

Casal d'E. R. de C. del Districte Cinquè

En la reunió de caràcter extraordinari que tingué lloc el passat dia 7 al Casal d'Esquerra Estat Català, Districte V, Riera, 24, pral, es prengueren, entre altres, els acords següents:

Fora elegit el nou Consell Executiu següent: Antoni Lloret i Fumana, president; Josep Teixidor i Pratadevall, secretari polític i d'organització; Cándid Arias i Herre, secretari de finances; Josep Batlle i Franc, secretari sindical; Paul Roig i Farré, secretari d'agitació i propaganda; i Ventura Adrià Perera, secretari d'ajut Català.

Canviar el nom de Casal d'Esquerra Estat Català, Dte. V, pel de Casal d'Esquerra Republicana de Catalunya Districte V, amb la bandera barrada com a oficial i l'estelada com a oficial també per a les Joventuts.

Un cicle de conferències

Conferenciants i temes de la vint-i-setena setmana:

Avui, dimecres:
J. Tomàs i Piera
«Els homes de dret i la Revolució»

Demà, dijous:
Josep Calvet
(Conseller d'Agricultura) «El treball al camp i el seu producte»

Divendres:
Marti Barrera
«Necessitat de la unitat sindical»

Dissabte:
Artemi Aiguader i Miró
(Conseller de Seguretat Interior) «El nou concepte de l'ordre públic»

Aquestes conferències seran transmeses, a les 8 de la nit, amb la col·laboració de les Emissores de la Generalitat, Radio Barcelona i Radio Associació

Hem de manifestar davant el món el nostre sentit de responsabilitat, digué Rovira i Virgili

Davant del micròfon de l'Emissora E. R. C. i pronuncià amb una conferència el diputat al parlament català i notable publicista, Antoni Rovira i Virgili, el qual parlà sobre «Catalunya davant el món».

Rovira i Virgili glossà la significació de la lluita que vivim. Parla després del moment internacional i digué que una gran part de l'opinió estrangera tenia una visió equivocada de la nostra causa.

Remarcà després que la tensió a tot el món arriba a un moment agut, i nosaltres hem d'ésser optimistes, puix que aquest problema nacional té uns factors que ens són força favorables. Acabà dient que el major interès polític d'Espanya resideix avui a Catalunya, i que, per tant, hem de procurar d'ordenar la nostra vida col·lectiva per tal de donar davant el món un sentit de la

El poblat marítim de Natzaret, de València, canonejat per un vaixell lacciós

L'AGRESSIO FOU A LES NOU DEL VESPRE

València, 13. — Anit passada, p. p. de les nou, València s'ha vist sorpresa pel soroll d'unes canonades, que segons semblava, venien de la mar.

Ràpidament s'ha produït la natural alarma, si bé sense precisar els motius. Primerament, hom creia que la ciutat anava a ésser objecte d'un atac seri i, per tant, s'han pres les precaucions oportunes en tals casos. Han estat apagats els llums i els veïns s'han traslladats als refugis dipositats a l'oblecte.

També ha quedat interrompuda la circulació de tramvies, i s'ha creat el motiu de l'alarma. Algunes persones asseguraven que havien vist coses.

S'ha trigat bastant temps a con- Les canonades s'han sentit insistentment i han advertit el veïnat.

Per fi s'ha concretat que el fet havia tingut lloc a la costa. En-

carà no està ben aclarit. Segons uns versions, un vaixell lacciós que passava ha engegat trets sobre la platja de Natzaret, agressió que ha estat repel·lida pel canoner «Laya», ancorat al port, però el vaixell esbava al Pont de Natzaret.

Tots dos s'han posat en moviment, seguit per tal de sortir de la boca del port.

Una altra versió assegura que el vaixell lacciós venia per atacar el vaixell mercant que ha aconseguit refugiar-se al port de València, i en advertir el comandament del vaixell enemic que se li havien frustrat els seus propòsits, ha estat quan ha donat l'ordre de l'agressió.

LES VÍCTIMES DEL COVARD ATEMPTAT

Com a conseqüència dels trets fets pel vaixell enemic, a la casa de socors de Llevant, han estat ingressats assistits, ferides per la metralla, les persones següents:

Francisco Diaz Herráez, de 46 anys; Francisco Belengué Martínez, de 26, tots dos de nacionalitat espanyola; Virgili Aznar Gutiérrez, de 20.

Els dos darrers han resultat ferits a les drassanes de la Unió Naval de Llevant.

També ha resultat ferit greu Daniel Vivanco Salabert, que es trobava al Pont de Natzaret.

Hi ha altres ferits: Josep Pardo, ferit greu a la carretera de Mont Olivet a Natzaret; Artur Marín, que prestava servei a la platja de Natzaret, ex-caporal de carabiners; Carme Blanc Uselles, amb ferides de profunditat; i Manuel Cortés Pérez, de 48 anys, greu. Hom ignora si les canonades llançades pel canoner «Laya» i el vaixell estranger, així com les bateries de terra que han participat en repel·lir l'agressió, han tocat el vaixell lacciós.

NOUS DETALLS DEL BOMBARDEJAMENT

València, 13. — En coneixem nous detalls de l'agressió del vaixell lacciós. Aquest, per a realitzar la situat, aproximadament a una milla i mitja al Sud-est del far. Les seves canonades, han estat contestades, com ja s'ha dit, per l'artilleria del canoner «Laya» i del vaixell estranger.

"CATALUNYA ANTIFEIXISTA"

Portantveu de la 4ª Columna Macià i Companys

Destinat principalment als milicians de la 4ª Columna «Francisco Macià-Lluís Companys», ha començat a publicar-se a l'edició del «Catalunya Antifeixista». No cal dir com ens plau l'aparició d'aquest portaveu de la 4ª Columna, redactat en català en terres d'Aragó, i com felicitem cordialment els seus creadors i impulsors.

A continuació ens plau reproduir l'editorial que el comissari de Premsa de la 4ª Columna, el nostre benllobat company Lluís Capdevila, publica en el primer número de «Catalunya Antifeixista».

Aquest full que tens a les mans, milions de catalans de la 4ª Columna, «Francisco Macià-Lluís Companys». No és ni vol ésser altra cosa que el portaveu de la crònica de la 4ª Columna.

Volem que d'aquesta campanya en quedi un testimoni per a tots els que integren la Columna que porta els noms gloriosos dels Presidents. Volem que quedi un testimoni per a pas de l'exèrcit català de la llibertat per terres d'Aragó.

Són els enemics del poble els que han defenat la guerra. Són els enemics del poble els que han defenat la guerra. Són els enemics del poble els que han defenat la guerra. Són els enemics del poble els que han defenat la guerra.

En acabar el senyor Marian Gómez ha dit que diversos advocats de Madrid residents a València, li han enviat una llibreta amb mil pessetes per a la nena Marian González, la qual va perdre als seus pares i germans en un dels criminals bombardejos d'Almeria per l'aviació feixista.

Ha clog l'acte el ministre de Justícia, senyor Garcia Oliver.

A la Presidència del Consell han estat lliurats mil pessetes pels enemics de la Diputació afectes a la U. G. T. amb destinació a finalitats d'Assistència Social.

SEGONA EDICIO

Festival de Pro Infància Obrera

Al local de l'Escola Superior de Belles Arts, celebrà Pro Infància Obrera l'anunciat festival i el repartiment de joguines als refugiats.

El programa va ésser el següent: una comèdia i cançons amb gestos, pels nens de la «Llar de l'Infant Bonaventura Durruiti»; ballets populars catalans pels petits dansaires «Vol d'Ocell», de la Barceloneta; poemes recitats per la nena Josefa Lluñell; titelles; pallassos pel quadre artístic-humorístic de l'Associació d'Alumnes de l'Escola de Belles Arts; una poesia recitada per la nena refugiada Angelina Domingo, donant les gràcies a Catalunya i a Pro Infància Obrera i uns eloqüents paraules de la companya Estrada, explicant als petits la significació de l'acte.

Els menús, que varen fruir-hi força, foren obsequiats amb un exquisit berenar i amb les joguines que els ha dedicat el Comitè de la Setmana de l'Infant.

Les Joventuts de l'Unió Republicana de Catalunya

Com que s'ha acabat la confecció de joguines per a infants pobres que aquesta organització econòmica al Exploradors d'Espanya — secció de Catalunya i Balears — s'inviten totes les famílies de les afiliades que estiguin al front, famílies necessitades del Partit o fills d'afiliats, perquè puguin per aquests Secretaris general de Joventuts d'U. R. C. els dies 13, 14 i 15 del mes actual, de 7 a 9 del vespre, per tal d'esser anotats perquè puguin prendre part en el repartiment que tindrà lloc el proper dimecres, dia 17, a les 11 del matí, en aquesta domicili social, Rambla de les Flors, 4, pral.

S'adverteix que les famílies d'afiliats necessitades que no s'hagin inscrit per al dia 15 de l'actual, podran el seu nom a participar en l'anunciat repartiment de joguines, ja que seran repartides en l'eventualitat data entre les famílies afiliades per la beneficència pública.

Ajut Infantil de Reraguarda

DONATIS IMPORTANTS QUE HEM REBUT DARRERAMENT: Comitè Català Antifeixista de Marsell, 600 pessetes; Comitè Obrer de la Mitja General d'Assurances, carrer Balmes, 17 i 19, 250; La casa Frederic Espuñollet, 200; Grup Antifeixista de Llançat, U. G. T., G. N. T., 28300; Consolat de la U. R. S. S., repartit en un objecte del cinema Astor, 746; U. O. T. del Ram Textil, Fabril i Annexes, de Barcelona, pessetes 10.000; Federació d'Ultra-marines, Quèvures i Similars, 1.000; Obrers de la casa Juncosa, 429; Consell Municipal de Vil·la (Vall d'Aran), 69330; Magatzems Alemanys, Empresa col·lectivista, import de la venda de 2.000 segells, 200; Societat d'Obrers de Metalls Preciosos, 300 ptes.

Ajut Infantil de Reraguarda agraïeix aquests donatius que tant a favoritzen l'obra de protecció als infants refugiats. Esperem les vostres aportacions a l'«Espanya Unificada», número 11, principal.

JAUME PLANAS I ELS SEUS DISCOS VIVENTS

Ballis les nits de dijous, dissabte i diumenge, i totes les tardes, excepte els diïlluns

per ancorat al port, així com per les bateries emplaçades a diversos llocs de la costa.

Davant de la Casa Gros han estat trobats dos cadàvers que fins ara no han estat identificats.

També ha estat trobat prop de les drassanes de la Unió Naval de Llevant el cadàver de Miquel Prima de 38 anys d'edat.

A la Mitja d'Accidents de Treball del Port ha mort, mentre s'el·l curava de les ferides que li ha causat la metralla, Francesc Guillén Torres, de 64 anys, que s'ha sentit ferit mentre prestava els seus serveis de boter a un vaixell de guerra anglès.

Igualment han estat recollits ferits Antoni Vivas Vega i Concepció Ribes, de 30 anys, tots dos de caràcter lleu.

Els pirates de la Mediterrània bombardegen Màlaga i ataquen dos vaixells

Màlaga, 12. — El mateix dia que els vaixells piratals han canonejat Màlaga, la Comissió Provincial de Proveïments ha publicat una nota fent saber al poble la seva admiració envers la tripulació del vaixell «Amador», que ha arribat procedent de Santander amb abundants carregaments d'articles molt necessaris, malgrat els atacs insistents i brutals dels vaixells facciosos «Almirante de Serrera» i «Canariás».

En començar la tripulació de l'«Amador», decidits a sacrificar-se, rocament abans de lluitar-se, enllaren l'embarcació vers un banc de sorra i provocaren de manera molt efectiva la destrucció de l'embarcament del vaixell.

La maniobra es portà a terme en condicions de tal justesa i precisió, que el vaixell no sofri la menor avaria, per la qual cosa la conducta d'aquells tècnics ha estat molt elogiadíssima.

Durant el canoneig, un dels projectils ha fet blanc contra el vaixell noruec «Sagor», que duia un carregament de taronges i que ha resultat amb grans destruccions.

Els danys més importants causats pels trets a la població, els ha sofert el consolat anglès i una casa de propietat nord-americana.

El nou president del Tribunal Suprem

València, 13. — Avui s'ha celebrat amb solennitat l'acte de la presa de possessió del President del Tribunal Suprem, senyor Marian Gómez.

A l'acte han assistit els ministres senyors Garcia Oliver, Esplà Just, Alvarez del Vayo, Prieto, Anastasi de Gràcia, Giner de los Rios, Negreira, Montseny, el fiscal de la República, Ortega i Gasset, el vice-president de les Corts Ferrnández Ciergo; Director General de Previsions, Cos Consular, Autoritats i personalitats.

En començar l'acte — que ha estat brillantíssim — amb unes paraules del Jurat del Tribunal Popular, Senyor Sánchez, el qual ha parlat fent ressaltar les magnífiques qualitats del nou President del Tribunal Suprem.

A continuació Marian Gómez, ha pronunciat un extens i ben documentat parlament.

En acabar el senyor Marian Gómez ha dit que diversos advocats de Madrid residents a València, li han enviat una llibreta amb mil pessetes per a la nena Marian González, la qual va perdre als seus pares i germans en un dels criminals bombardejos d'Almeria per l'aviació feixista.

Ha clog l'acte el ministre de Justícia, senyor Garcia Oliver.

A la Presidència del Consell han estat lliurats mil pessetes pels enemics de la Diputació afectes a la U. G. T. amb destinació a finalitats d'Assistència Social.

FRONIO NOYETATS

Demà, tardà, a les quatre de 5: A PUNTA MARTINEZ-LIZARRIBAR contra AZQUE-BERRUNDO

Nit, a un quart d'onze: IZAGUIRRE I UNANIMO contra ZARRACIA GALLARTA

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tardà, a les quatre: LUMI-MERCEDES contra SAGRARIO-BENE

Nit, a les deu: NATI-AURELI contra ANGELINES-TONI

Interessants debuts. Detalle per cartells.

FRONIO NOYETATS

Demà, tardà, a les quatre de 5: A PUNTA MARTINEZ-LIZARRIBAR contra AZQUE-BERRUNDO

Nit, a un quart d'onze: IZAGUIRRE I UNANIMO contra ZARRACIA GALLARTA

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tardà, a les quatre: LUMI-MERCEDES contra SAGRARIO-BENE

Nit, a les deu: NATI-AURELI contra ANGELINES-TONI

Interessants debuts. Detalle per cartells.

FRONIO NOYETATS

Demà, tardà, a les quatre de 5: A PUNTA MARTINEZ-LIZARRIBAR contra AZQUE-BERRUNDO

Nit, a un quart d'onze: IZAGUIRRE I UNANIMO contra ZARRACIA GALLARTA

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tardà, a les quatre: LUMI-MERCEDES contra SAGRARIO-BENE

Nit, a les deu: NATI-AURELI contra ANGELINES-TONI

Interessants debuts. Detalle per cartells.

Catalunya - Moscou

Els nostres radiooients podran escoltar els festivals pouskians que tindran lloc a la URSS

El Comissariat de Propaganda, junt amb la Comissaria de la Radiodifusió, gestionen portar a la pràctica una retransmissió radiofònica des de Moscou amb motiu de les festes que se celebraran a la memòria del gran poeta rus Pouskino amb ocasió del centenari de la seva mort. Aquest esdeveniment tindrà lloc el dia 11 de febrer a les 20 hores, fins a les 21, hora espanyola.

PARLA EL LACAI D'ADOLF HITLER

Franco desment el desembarcament de tropes alemanyes al Marroc

París, 13. — Comuniquen de Salamanca que el generalíssim Franco ha desmentit oficialment la presència de tropes alemanyes al Marroc espanyol.

La nota oficial agrera que tot el món sap que l'entrada al Marroc espanyol és lliure per a tots els ciutadans, els quals poden visitar a aquesta regió i constatar allò que en ella succeeix.

E.R.C.

La seva apol·lació a la lluita antifeixista

Els socis de l'Ateneu Pi i Margal, de la Barceloneta, es varen apoderar d'una bateria i varen detenir l'ex-capità López Varela

La nit del 18 al 19 de juliol va iniciar-se a la Barceloneta amb una intensa expectació. «Era cert que els militars d'universitat sublevats? Calia barrar pas al feixisme, i és com fos i els homes d'Esquerra de la Barceloneta estaven disposats a jugar-se la vida, al call, per a evitar el triomf de la reacció. Ahí, però hi havia una dificultat: no tenien armes. I calia enfrontar-se contra un exercit armat fins a les dents, i amb una caserna d'artilleria —la dels Docks— a poques passes».

Malgrat tot, quan la voluntat és ferma i quan l'ideal batge en el fons del cor dels homes, no hi ha obstacles insuperables. Els homes de l'Ateneu Pi i Margal, sense armes, quan l'hora del perill fou arribada, es llançaren al carrer al costat dels guardies d'Assalt armats, i al costat d'altres companys antifeixistes de les Centrals Sindicals que disposaven d'alguns armaments. I començà la lluita. Aquella nit, sense armes els uns, mal armats els altres —la major part tenien solament arma curta—, recollint les armes dels companys que quedaven, llançant a pit descobert sobre els soldats que, inconscientment i sense moral, atacaven amb una automàtica, una veu de comandament, aquells companys nostres s'anaven armant, i era així, guanyant primer les armes com intensificaven la lluita. Així varen vèncer.

De la manera que hem descrit, el matí del 19 de juliol, els noiers homes s'aturaven el pas de les forces feixistes que, procedents de la caserna dels Docks, es dirigien per l'avinguda d'Ebra cap a la Plaça de Palau per tal d'assetjar i apoderar-se del edifici de Governació. La lluita fou dura, l'artilleria fou pesada, i els homes de l'Ateneu Pi i Margal, pronunciant el nom de la República, van aconseguir que els feixistes, que tot després de l'Assemblea de Parlamentaris, pronunciava Francisco Macià des del balcó del Palau de la Generalitat, «obria el poder del poble no hi poden res les balonetes ni els canons».

Els homes antifeixistes de la Barceloneta, entre els quals hi havia els companys de l'Ateneu Pi i Margal, i varen detenir l'aleshores capità López Varela, un dels cabdells més destacats del moviment feixista.

Els nostres homes ja tenien armes: les que havien guanyat, lluitant, a l'enemic. Les milícies del poble s'anaven formant. Aquells que anava abans no tenien ni tan sols armes curtes, a les poques hores tenien fusells, bombes i canons. I sense reposar, el mateix dia 19 va començar l'atac a Capitanía i, amb la cooperació dels homes de l'Ateneu Pi i Margal, de la Barceloneta, i d'altres Centres d'E. R. C., Capitanía i Generalitat van rendir-se. I amb ella es va rendir Godes, el general feixista en el qual tant confiaven els enemics del poble.

Però la lluita encara no havia acabat. Els feixistes encara es feien forts a les Drassanes i a Dependències Militars. El dia 20, després de la lluita sostinguda el dia abans, els companys de l'Ateneu ajuden i cooperen a la rendició d'aquells dos nuclis feixistes, els quals, finalment, cauen en poder de les forces del poble, no sense haver causat abans la mort d'estimats companys de les organitzacions sindicals i polítiques antifeixistes.

No és possible donar noms dels companys de l'Ateneu Pi i Margal que varen destacar-se en la lluita. Els companys que ens han facilitat informació han volgut fer constar que és molt millor que sigui coneguda l'obra de conjunt de la col·lectivitat en la lluita contra el feixisme. El lluitador i el vencedor fou el poble. Entre el poble hi havia dignament representada Esquerra Republicana de Catalunya. Ara, quan a Barcelona hi ha calma i migra la calma encara queden tantes armes llargues en poder de molta que els dies 12 i 20 no es varen veure enlloc, els companys de la Barceloneta, que amb tant bràv saber lluitar, es troben en bona part, enrolats a la Quarta Columna Macià-Companys lluitant al front d'Aragó amb les mateixes armes que varen saber prendre a l'enemic.

(Del «Butlletí d'Esquerra Republicana de Catalunya» — Federació de Barcelona Ciutat.)

E "Koenigsberg" desembarcà ahir prop de Gijón el capità i la tripulació del "Marta Junquera"

A El Ferrol fou signada una acta per la qual el Govern del Reich lliurava el "Marta Junquera" a la Junta de Salamanca

Gijón, 12. — A les 10'15 d'aquest matí fou advertida la presència del creuer alemany «Koenigsberg» davant les costes del poble de Lastres. El vaixell s'aproximà fins a uns dotze milers de la costa. El poble de Lastres, així com en altres propers, circulà ràpidament el rumor d'un desembarcament i va haver-hi la consegüent alarma. Immediatament s'adoptaren les precaucions oportunes. Sobre la coberta del «Koenigsberg» podia apreciar-se clarament la presència d'un hidroavió. La tripulació del vaixell es trobava disposada com esperant l'ordre de combat.

Poc després s'observà com es llançaven al mar tres llanxes motores i una barca a rem. Les motores feren funcionar les anelles. Portaven muntades les metralladores. Des de terra se'ls indicà que desmentessin les màquines de guerra, i l'ordre fou ràpidament obedit. En arribar a terra les tres embarcacions pogué

observar-se que en una d'elles venia un oficial i els tripulants del «Marta Junquera», capturat pel vaixell alemany el dia 3 de gener, quan es dirigia des de Bilbao a Santander. En la mateixa motora anaven també alguns oficials i diversos mariners alemanys. Els veïns de Lastres, en adonar-se de la personalitat dels que ocupaven la motora, es portaren a victoriar la República, alçant els punys enlaire mentre el capità i els tripulants del «Marta Junquera» contestaven en igual forma. El moment fou de gran emoció. Un cop efectuat el lliurament, sense altres requisits, els mariners espanyols s'acomiadaren dels que fins avui foren els seus carcellers, amb el puny enlaire. Els alemanys corresponien saludar militarment.

El capità del «Marta Junquera» manifestà que foren portats a El Ferrol. L'entrada va fer-se per una línia perfectament assenyalada anteriorment i a poca velocitat, per la

qual cosa es dedueix que el port està minat. Hores després el «Koenigsberg» es retirà a mar. Així passaren alguns dies fins que tornà el vaixell i llavors fou requerit el capità per tal que subscriuís una acta. En aquesta acta es diu que el Govern del Reich no ha volgut lliurar la barca amb la capità «Marta Junquera», que lliura al Govern de Salamanca. Tots els presents signaren l'acta, a excepció del capità del «Marta Junquera», que oposà resistència. Però com sigui que hom insisteix en què era precis el lliurament, el capità del «Marta Junquera» signà després d'obtenir el permís per a subscriure per la seva part un altre document aclarint la seva situació. Després els tripulants del «Marta Junquera» tornaren al «Koenigsberg».

El segon oficial, durant la darrera nit que passaren els espanyols a bord del «Koenigsberg», volgué parlar amb el capità per tal de presentar-li les seves excuses. El capità del «Marta Junquera» li preguntà vers on es dirigien i l'alemany contestà que els anaven directament al port de Kiel, però que els espanyols els deixarien a Avilés. Hores més tard, els tripulants del «Marta Junquera» eren desembarcats.

ELS TRIPULANTS DEL VAIXELL «MARTA JUNQUERA» APRESSAT PELS ALEMANYS, ARRIBEN A ASTÚRIES

València, 13. — El ministre de Marina i Aire, ha facilitat una nota que diu que el vaixell «Marta Junquera» (Astúries), foren desembarcats ahir a les onze del matí, el capità i els quinze tripulants del vaixell «Marta Junquera», els quals foren apressats durant la seva estada a l'Alacant, i després d'una llarga estada a l'Alacant, a les nostres aigües jurisdiccionals del Cantàbric quan navegava de Bilbao cap a Santander.

4. Per l'evident superioritat actual dels rebels en avions i tancs, cosa que no pot trobar altra explicació que en les constants violacions del pacte. Superioritat enorme que, malgrat el sacrifici d'un poble heroic, amb les mans nues, ha transformat totalment la situació militar.

Així la no intervenció s'ha traduït en realitat en una efectiva intervenció a favor dels rebels.

Aquesta feta indubtable han conduït el Partit Obrer Belga, el Labour Party, el Partit Liberal Anglès, la URSS, els Internacionals sindicals i socialistes a reclamar la repressa immediata de les relacions comercials del Govern espanyol.

Els sotsgnats estimen necessari d'advertir a l'opinió francesa del deure que incumbeix a la nostra democràcia.

Referint-se a la declaració de Yvon Delboe al neutralitat no ha d'ésser una ficció.

Estimant que no es pot esperar, després de dos mesos de repetides violacions, fer aplicació del pacte en el futur.

Per tant, al Govern francès perquè, fidel als seus compromisos internacionals i a les seves declaracions, trenqui el pacte i restableixi en conseqüència les relacions amb un Govern amic, decisió que, en fer prevaler el dret, no pot més que afirmar la pau.

Aquesta declaració que han signat els intel·lectuals francesos, a iniciativa del Comitè per la Defensa de la Cultura espanyola, és un al·legat més contra la política de feblesa que han adoptat les democràcies davant del conflicte que avui té per escenari el sol de la nostra terra i un fet que ens encoratja en la lluita empresa.

La declaració és singularment valuosa per la qualitat i nombre dels que la signen. Més de 1.500 signatures, entre les quals hom pot veure noms tan prestigiosos com Victor Basch, Frédéric Joliot-Curie, Romain Rolland, André Gide, Jean Cassou, Elie Faure, Tristan Tzara, André Volis, Charles Vidrac, Zyromski, Le Corbusier, Languevin, Vaillant-Couturier, etc., etc., avalen aquest manifest acusador de la violació indiscutible evident del famós pacte de la no intervenció, i el qual tan magníficament s'han escudat els Governos feixistes per assassinar les masses proletàries i democràtiques de la nostra República.

LA JOVENTUT DEL MON, AL COSTAT DE L'ESpanya REPUBLICANA

Impressió dels delegats a la Conferència Internacional de Joventut d'Informació i Ajut a l'Espanya republicana, celebrada a París, recollides pel delegat del Front de Joventut de Catalunya, VICENÇ VERNI, representant d'Esquerra Republicana.

—Com interpretou la guerra civil espanyola?

—Penso que és una guerra nacional revolucionària que té l'objecte d'impedir la colonització d'Espanya i que ha de portar a cap l'alliberació dels pobles catalans, bascos i gallecs del jou de la noblesa de Castella. Ella destrueix l'últim obstacle (el feixisme) que es posa a la realització d'aspiracions democràtiques, com l'alliberació dels camperols i dels obrers del jou feudal, l'expulsió de les terres feudals i l'abolició dels privilegis de casta.

Revolució popular, nacional, antifeixista, ha de destruir les bases materials del feixisme a Espanya i impedir l'adonament de la guerra mundial imperialista. Tot això dintre de la democràcia, la qual reestableix una forma nova i original en relació amb la tradició espanyola i les nostres i potents forces que s'han posat en moviment.

—Quin resultat pràctic es pot esperar de la Conferència de la Joventut?

—Penso que es farà un nou esforç en l'ajut material dels joventuts antifeixistes i en l'ajut a la joventut espanyola. Crec encara que ha estat útil que la joventut espanyola ens hagi fet conèixer el seu veritable aspecte i que els joventuts antifeixistes estrangers tinguin una idea més clara de la nostra experiència, en els nostres esforços per a la unitat i per al respecte de les nostres tradicions històriques. De la mateixa manera, la joventut espanyola ha pogut, una vegada més, constatar el paper que juga tota divisió entre els joventuts i la necessitat d'una disciplina interior i internacional per tal d'assegurar la victòria contra el feixisme.

—Crecieu que una mediació és possible?

—Abans que tot, crec que s'ha d'impedir als feixistes que s'hin ajut de l'estranger. Penso que el poble espanyol no pot acceptar el compartir amb traïdors i estrangers el dret a la seva llibertat. Ell ha expressat la seva voluntat en les eleccions i el Govern legal d'Espanya ha de fer respectar la llei i imposar-se als traïdors i protegir el poble que li ha donat la seva confiança.

Marius GIGLI, jove comunista italià

—Jo considero la guerra civil d'Espanya com una lluita dels vells potencials, grans terratinents, generals i capitalistes, contra el seu propi poble, per a defensar llurs privilegis.

La joventut s'ha de posar a la línia de la seva pròpia llibertat, sinó la llibertat, la cultura i la pau del món sencer, contra la barbàrie del feixisme.

D'aquesta conferència d'avui, dedicada a la joventut espanyola, esperem una gran aportació a la lluita de la joventut de tot el món per als nostres germans espanyols.

Espero que serà possible realitzar un comitè internacional per a coordinar tots els esforços de la joventut de tots els països per a un ajut efectiu per a Espanya.

No; entre la llibertat, la democràcia, la reacció i el feixisme, no pot haver-hi reconciliació de cap mena, perquè són enemics mortals.

Jak LECHLEITER, secretari de la Joventut Comunista de Suïssa

QUAN RAMON FRANCO VOLA MATAR MUSSOLINI

lli - La clau de tot: una maniobra contra la República

«Per què Franco tenia tant d'interès en la realització del seu projecte, més interès que els mateixos antifeixistes italians, que en el cas que s'haurien beneficiat d'una manera més immediata i directa?»

Això és el que jo em vaig preguntar quan vaig assabentar-me que l'aviador havia portat a terme gestions i més gestions encaminades a convèncer alguns emigrants d'influència, a espallats meves i mentre jo em reunia amb els meus companys per a discutir la seva proposta. I això és el que s'hauran preguntat ara, als anys després, els qui llegiran aquesta relació que sembla fantàstica: és un tros real d'història històrica.

Franco es havia ofert a casa seva. Varem anar-hi, per tal de tornar-li la resposta i a més a més a anar a Alcázar de Henares, a una finca que fins feia poc havia estat rel·la. El seu atic ens hi va conduir. Quan hi vaig dir que no podíem acceptar el seu oferiment, però que hi restàvem, preguntant agraït. Franco es va aixecar de taula i es va posar a passejar per la cambra, amunt i avall. Després es calma i acabà el sopar sense a penes parlar i les meves relacions amb ell es varen refredar ràpidament. Explico això perquè és veritat la decepció que la nostra negativa va produir a Franco.

Després, l'aviador feu la mateixa proposta a un camarada italià que militava en un partit d'extrema esquerra, emigrant feia poc i d'una lliat a tota prova. Quan vaig saber això, vaig visitar aquest camarada i li vaig explicar el procés de les meves relacions amb Franco. No sé quina seria la resposta que aquest, va rebre per la seva segona gestió, però no el satisfaria gaire, perquè les seves visites i convits a altres emigrants italians continuaren.

I llavors, en veure que cap d'aquests emigrants no es prenia seriosament els seus projectes va començar un setge en regla contra alguns dels dirigents del moviment antifeixista italià, entre els quals em trobava jo. Ajudat d'alguns emigrants de la situació i d'altres que s'havien filtrat a les nostres lliures, va intentar forçar-nos a acceptar la seva proposta de base de presentar-nos, al no ho féim, com a covards que defugim l'acció per por física i per manca d'audàcia. Vam arribar a l'extrem, en el si del nostre moviment, d'haver de presentar la dimissió dels nostres càrrecs en el cas que fossin acceptades o tan sols escoltades les suggerències de Franco. Sortosament, els militants de les nostres seccions tenen prou preparació política i prou fermesa ideològica per a evitar aquesta provocadora.

I dic provocadora perquè aleshores ja va començar a fer-se en mi la convicció que Franco no era altra cosa que un exemplar típic i d'altura d'agent provocador. I em va confirmar en aquesta convicció el fet que, per mitjà d'alguna persona una mica grisa, em fes arribar a mi i a altres camarades la proposta de donar-nos diners si acceptàvem que el vol es realitzés. Aduch va intentar temptar-nos amb la promesa d'un milió i, segons tinc entès, i per fonts de total confiança, intentà també cercar algun aviador espanyol o italià, que per diners s'avingués a servir els seus desigs.

El pla de Franco, gràcies a la nostra fermesa, fracassà rodonament. Havia estat a punt de convertir-se en realitat diverses vegades, però sempre hi havíem arribat a temps.

La pregunta: què es proposava Franco? encara no ha estat resolta. És a dir, dintre nostre si Però sense proves documentals. Ara bé, les circumstàncies que envolten tota la petita aventura avortada permeten afirmar que Franco no feia més que el seu joc personal.

Hi cap la suposició, que em sembla una mica exagerada, que actués per compte del Duce o dels seus seqüeles a Espanya. Una bomba sobre Roma hauria estat un motiu magnífic per a una nova croada contra els antifeixistes que encara lluitaven —i que lluitaven avui dia— dintre d'Itàlia, amb un heroisme silenciós i admirable. I encara hauria estat una provocació internacional d'envergadura...

Però allò més fàcil és que Franco servís interessos propis. En efecte, les personalitats dirigents de la política republicana espanyola —de la nova política, com deien llavors— no es miraven amb gaire bons ulls Franco i tota la seva colla.

Especialment Azada i Prieto, li feien sistemàticament el buit. I d'una manera particularment, Prieto, al qual jo he sentit frases molt gruixudes adreçades a Franco.

Aquest sentia que les seves posicions polítiques s'anaven debilitant. Que cada dia era menys l'heroi popular que la seva demagogia basta grollera ja no arrelava entre les masses, que la promesa ja no el «jaleabas com els primers temps. Es sentia més i més isolat.

I volgué reconquistar el terreny perdut ocupant de nou la situació de primer pla que tanta avantatge li reportà, i no pas sols en glòria i fama.

Per això em penso que la pregunta: que es proposava Franco?, es pot respondre amb una altra pregunta: «Es fa la seva proposició, en lloc de tendir a causar un perjudici efectiu al feixisme italià, no tendia més aviat a crear un escàndol internacional del qual el Govern republicà, encara feble davant les cancelleries, hauria estat la primera víctima innocent? Era un sugecís, un gran sugecís —per no qualificar-lo pel seu veritable mot: provocació—. En el qual el Govern republicà, que era l'enemic de Franco, hauria estat venut i Franco mateix hauria vingut engrandir-se la seva popularitat i les seves posicions.

Suposar això d'un republicà fervent i fidel, seria una monstruositat. Però suposar-ho de Franco, és perfectament lògic: i està permès per la seva pròpia història política i personal. «Es que ara, lluitant al costat dels feixistes, no confirma, en certa manera, la nostra tesi?»

Fa cinc anys, els obrers i camperols de Getafe varen donar el nom de Ramon Franco —llavors heroi popular— a un carrer de la petita població dels voltants de Madrid.

Ara, Ramon Franco des del seu avió negre, llança bombes i destrueix el mateix poble de Getafe i destrueix els coses dels fills i de les dones dels homes que varen donar-li una plaça pagada per subscripció popular...

Això ho di tot.

Mentre la diplomàcia actua

Alemanya converteix la zona del Sarre en una tortalesa

París, 12. — Es publiquen informacions molt alarmants sobre els grans preparatius militars que porten a terme els alemanys al territori del Sarre. Hom diu que aquest ha quedat convertit en una veritable tortalesa. S'han construït ràpidament una sèrie de noves carreteres, totes elles en direcció a França. En aquests treballs s'han emprat quaranta milions de marcs. A més, s'han realitzat treballs de renovació, ampliació i consolidació en diversos punts de carretera i ferrocarrils. Als punts s'han establert instal·lacions per a produir boira artificial, que costen vuit milions de marcs cada una. S'han renovat, o s'estan renovant, totes les vies ferroviàries dels ferrocarrils sarrenes, i la pròpia estació principal de Sarrebriest en vies de reconstrucció.

D'aquestes setmanes, encà s'han instal·lat dies que es poden traure i posar en totes les carreteres que condueixen a la frontera francesa. La construcció de l'aeroport d'Ennsheim, que s'inicià fa divuit mesos, s'ha apresat i quedat enllestint dintre aquest mateix mes. Per a donar una idea de la intensitat dels preparatius de defensa antiaèria al Sarre, que compta 800.000 habitants, bastaria dir que durant els últims divuit mesos s'han construït no menys que mil subterrànies especials per a la defensa antiaèria.

Al Palatinat sarrenge s'obliga la població a evacuar les localitats que troben en perill d'importància estratègica. Per exemple, tota els camperols de les viles de Melsheim i Sallerbach han estat evacuats i traslladats a la Prússia oriental o a la província de Hannover. En els llocs evacuats s'han construït modernes fortificacions. S'apropen tots els turons per a construir imponents masses de formigó armat per a l'artilleria antiaèria.

Els alemanys han establert un dispositiu per a l'aprofitament del corrent elèctric més fort d'Europa, que es produeix a la vall de Montafion, situat al Vorarlberg (Austria). Aquest corrent és necessari per a l'aplicació de l'energia elèctrica de la mort, és a dir, del famós corrent elèctric tan poderós, que a una distància entre quatre-cents i cinc-cents metres pot fer fondre tots els metalls i detenir, per consegüent, els motors dels tancs, camions, trens, etc. Al Sarre es pot ja apreciar que a cada cinc-cents metres, en determinades zones, es construeixen excavacions subterrànies en les quals s'instal·len aparells elèctrics poderosos destinats a emetre el terrible raig. Aquestes mesures no passen inadvertides per la població, que està estemordida.

Semana de l'Infant

Aquesta Comissió, integrada per la CNT, la UGT, i sota el patronatge de la Comissió d'Economia de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el Sindicat de Vigilants de Barcelona, estan procedint a la distribució de les targetes amb l'objecte que demà, dijous, es distribueixin als teatres de Barcelona el lota de joguines entre els infants.

Un delegat d'aquesta Comissió, acompanyat pel quadre escènic de cada teatre, distribuirà entre els infants les joguines a repartir.

Els delegats de la Societat de Nacions, meravellats de la nostra organització sanitària

Tenen el propòsit de solmetre a aquest organisme diverses mesures per a l'evacuació urgent de Madrid

València, 13. — De retorn de Madrid, han passat per València els delegats del Comitè Sanitari de la Societat de Nacions que, a petició del Govern, estan examinant l'estat sanitari de la zona litoral i en particular el de Madrid.

El Dr. Laigrot ha manifestat als periodistes que la Delegació ha presenciat el darrer bombardeig de Madrid per l'aviació feixista i que expressa la seva dolorosa sorpresa per l'injustificat atac a barris pacífics en els quals no hi havia ni un sol canó.

Parlant dels serveis sanitaris de Madrid, ha dit que no sols hi ha un semblat excel·lent, opinió en la qual participen tots els seus companys de la Gran Guerra i les dificultats podrien semblar insuperables que ofereix l'organització dels serveis sanitaris i d'evacuació en les presents circumstàncies —ha afegit—, ens sembla realment extraordinària i eficaç l'esforç realitzat a la zona espanyola litoral per part de la República i tenim el propòsit de solmetre a la consideració del Comitè Sanitari de la Societat de Nacions, algunes mesures que creiem convenientes per a donar majors facilitats a la ràpida evacuació de Madrid i per a evitar que pugués desenvolupar-se una epidèmia de tifus.

El ministre italià de Propaganda, a París

París, 12. — Aquest matí ha arribat a París el ministre italià de Propaganda i Premsa, Dino Alfieri.

París, 12. — El senyor Delboe ha rebut aquesta tarda Dino Alfieri, ministre italià de Propaganda.

Anglaterra entrena la seva flota d'hielos a la Mediterrània

Londres, 12. — Quatre hidroavions militars sortiran de Calshot el dia 14 del corrent per a emprendre un creuer per la Mediterrània occidental. El dit creuer permetrà a l'avioplaça cooperar amb la flota Fleet al llarg de Gibraltar.

Dotze avions de combat i tres aparells de bombardament donat d'Helipol per a un creuer d'entrenament en un recorregut de 6.000 milles amb direcció a Lahore (Índia anglesa), des d'on retornaran a la seva base d'Egipte.